

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205523
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holíč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2717205523.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holíč a sudkýň: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. O. XXXX/X, XXX XX M., o zaplatenie sumy 889,84 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 02.04.2019, č.k. 2Csp/243/2017-103, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. a v napadnutom výroku III. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 89,30 eur spolu s 5,15 % ročným úrokom z omeškania od 01.11.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. vo zvyšku súd žalobu zamietol. Vo výroku III. rozhodol, že žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil použitím ustanovenia § 497, § 499, § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 a 2, § 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe predmetnej zmluvy poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 1.100 € pri úrokovej sadzbe 25,50% ročne, pri RPMN 28,70%% a priemernej RPMN za úver 46,35%. Žalovaná sa zaviazala úver splácať formou mesačných splátok v celkovom počte 60 splátok pri výške mesačnej splátky 33,00 €. Žalobca ako veriteľ v zmluve o úvere výšku mesačnej splátky určil len jednou sumou 33,00 € bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky tak ako to ukladá ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) Z. č. 129/2010 Z.z.. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky na ktoré nemá právo. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) Z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. V konaní mal súd preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala presnú špecifikáciu aká suma z mesačnej splátky úveru pripadá na istinu, aká na úroky a iné poplatky. Zákonom stanovené

členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky na ktoré nemá právo. Zmluva o spotrebiteľskom úvere sa z dôvodu absencie zákonom stanovených náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalovanej bolo z úverovej zmluvy poskytnuté peňažné plnenie v celkovej výške 1.100 €. Nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná uhradila z poskytnutého úveru sumu 1.010,70 €, súd považuje návrh za dôvodný do sumy 89,30 € (1.100 € - 1.010,70 €) a v tejto sume i návrhu vyhovel spolu s úrokom z omeškania v zákonnej sadzbe od 01.11.2017 (deň nasledujúci po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru, v zmysle podanej žaloby) z dlžnej istiny. Nakoľko ide o úver, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, vo zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p. podľa pomeru úspechu, keď žalovaná mala čistý úspech 88,84% (úspech žalobcu 5,58% z celkovo uplatnenej sumy 1.598,75 € a úspech žalovanej 94,42%), avšak jej žiadne trovy konania nevznikli.

4. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti vo výroku II. a v časti trov konania vo výroku III. podal odvolanie žalobca, ktorým navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe vyhovieť v celom rozsahu, priznať mu náhradu trov konania vo výške 100 %, resp. navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Úlohou zákonnej úpravy je zabezpečiť, aby spotrebiteľ vedel posúdiť rozsah svojho záväzku. Požiadavka, aby úverová zmluva obsahovala rozklad jednotlivej splátky v členení na istinu, úrok a poplatky nie je v súlade s požiadavkami Smernice 2008/48/ES. Z uvedeného tak vyplýva, že ani sankcia v podobe toho, že úver je poskytnutý bez úroku a poplatkov, ak neobsahuje rozklad jednotlivej splátky v členení na istinu, úrok a poplatky, nie je primeraná. V danom prípade nebola dohodnutá amortizácia istiny úveru a z tohto dôvodu sa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. dá vyhovieť jedine nasledovným spôsobom, ktorý považuje žalovaný za postačujúci. Zmluva o úvere obsahuje požadované náležitosti, keďže sa v nej uvádza, že (i) výška úveru, (ii) úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou, (iii) výška mesačnej splátky, (iv) RPMN banky v %, (v) taktiež priemernú RPMN na trhu, (vi) celkovú výšku úveru, (vii) dátum 1. splátky, (viii) dátum nasledujúcich splátok, (ix) počet mesačných splátok, (x) dátum konečnej splatnosti úveru. Podľa názoru Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/2018/2017 nemožno súhlasiť ani s nutnosťou rozlíšenia splátky, pretože ohľadom tejto náležitosti je potrebné použiť eurokomformný výklad, teda výklad v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES a teda podľa Súdneho dvora EÚ v známom rozsudku C-42/15. Podľa odvolateľa priemerného spotrebiteľa zaujíma predovšetkým výška úveru a suma, ktorú výsledne zaplatí, teda ľudovo povedané, o koľko preplatí jemu poskytnutý úver. Priemerný spotrebiteľ nebude skúmať každú jednu splátku samostatne. Rozdelenie splátky na istinu a úroky má zmysel pre nedobromyseľného spotrebiteľa, ktorý predpokladá, že bude v omeškani s plnením záväzku pre výpočet úroku z omeškania. Dobromyseľný spotrebiteľ predpokladá, že splní svoj záväzok v dohodnutom čase a preto pokiaľ v zmluve sú uvedené informácie o výške úveru a celkových nákladoch na úver a doba splácania úveru, vie sa edukovane rozhodnúť o tom, či zmluvu o úvere uzatvorí alebo neuzatvorí. Je teda maximálne v záujme spotrebiteľa rozhodnutie, podľa ktorého absencia rozdelenia každej splátky na istinu, úroky a poplatky nespôsobuje bezúročnosť úveru, nakoľko spotrebiteľ mal všetky potrebné informácie k uzatvoreniu zmluvy a mohol sa fundovane rozhodnúť. Žalovaný tak konal s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere riadneho splácania úveru žalobcom, nakoľko sám žalovaný svoj záväzok zo Zmluvy o úvere splnil riadne (a načas). Odvolateľ poukázal aj na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z., ktorý zo zákona č. 129/2010 Z. z. odstránil také znenie ust. § 9 ods. 2 písm. l), podľa ktorého Zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Sám zákonodarca v zmysle predmetnej dôvodovej správy tak ustálil potrebu eurokonformného výkladu zákona. V zmysle predmetného Zmluva o úvere nemusela obsahovať rozdelenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Takýto záver potvrdzuje napríklad aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. septembra 2012, sp. zn. 17Co/151/2012, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 13Co/111/2014, potrebu aplikácie Smernice 2008/43/ES potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí zo dňa 11.04.2017 sp. zn. 11Co/39/2016. Záver o nemožnosti sankcionovať úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z titulu absencie rozdelenia

splátky na istinu, úroky a poplatky už konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 22.02.2018, sp.zn. 3Cdo 146/2017, v rozsudku sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018.

5. Žalovaná odvolanie nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadřila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom zamietajúcom výroku II. a v napadnutom výroku III. o náhrade trov konania vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

7. Vyhovujúca časť rozsudku vo vyhovujúcom výroku nebola napadnutá odvolaním, nadobudla právoplatnosť a nestala sa predmetom odvolacieho prieskumu. Nebolo pritom sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a preto sa spravuje príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa.

8. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriadiuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

9. Vzhľadom na to, že súd je povinný ex offo, t.j. z úradnej povinnosti a bez ohľadu na aktivitu spotrebiteľa, podrobiť zmluvu kontrole z hľadiska dodržania noriem spotrebiteľského práva, bolo potrebné, aby takúto kontrolu vykonal aj odvolací súd. Odvolací súd prieskumom predmetnej úverovej zmluvy dospel k záveru, že táto neobsahuje zákonom požadovanú obsahovú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 1 písm. j) ZoSU účinného ku dňu 07.12.2012.

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 07.12.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

12. Odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu, Poštová banka, a.s. a žalovanou bola dňa 07.12.2012 uzavretá Zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.100,- eur, pri úrokovej sadzbe 25,50% p.a., RPMN 28,70 %, priemernej RPMN 46,35%. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach v celkovom počte 60 splátok, pri výške mesačnej splátky 33,- eur. Dátum splatnosti prvej platby bol určený dňom 07.01.2013, dátum každej ďalšej platby k 7. dňu v mesiaci a dátum konečnej splatnosti 07.12.2017.

13. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

14. Odvolací súd preskúmaním predmetnej úverovej zmluvy dospel k záveru, že úver, ktorý právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému a ktorý on čerpal, je bezúročný a bez poplatkov, keď v úverovej zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, teda celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. V predmetnej úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka úveru, uvedená je len výška úveru 1.100,- eur a celková výška nákladov 833,80 eur, s tým, že drobnými písmenami je uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Žalovaná mal úver splatiť v 60 splátkach po 33,- eur, čo je celkovo v súčine suma 1.980,- eur, teda suma vyššia, než je súčet úveru 1.100,- eur a celkových nákladov spojených s úverom 833,80 eur, t.j. 1.933,80. V zmluve je tak uvedená nižšia celková výška nákladov ako bola reálna, čo je v neprospech spotrebiteľa.

16. Keďže v predmetnej úverovej zmluve je uvedená celková čiastka úveru spotrebiteľa 1.100,- eur pri súčasnom uvedení výšky mesačnej splátky úveru 33,- eur a počte splátok úveru 60, je nepochybné, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedená v zmluve je v rozpore so skutočnou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ktorá je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (33 eur x 60 = 1.980 eur). Takýto rozpor môže objektívne spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku a preto možno dôvodne poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere). Žalobcovi tak vzniklo právo len na vrátenie istiny poskytnutého úveru, preto súd prvej inštancie rozhodol v zamietajúcej časti vecne správne.

17. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby, vrátane vecne správneho závislého výroku III. o náhrade trov konania (odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého), potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, aj keď na základe čiastočne iného právneho posúdenia.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorá tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však žalovanej objektívne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).